

Experimenteren om samen te leren

Experimenteren doe je niet alleen tijdens scheikunde of in de wetenschap. Experimenteren betekent niets anders dan

‘een veilige manier om kleine onderdelen uit te proberen en er van te leren’

Experimenteren binnen de proeftuinen is een manier om samen op een laagdrempelige manier te leren over wat mogelijk werkt, door dit kort en kleinschalig te testen in de praktijk. Het is niet erg als het experiment mislukt! Ook dat kan heel leerzaam zijn en biedt kansen voor verbetering! Alles wat je samen leert neem je mee om de ambitie te bereiken.

Randvoorwaarden voor experimenteren

- Zorg dat het onderwerp van je experiment klein is. Zo weet je wat je aan het uitproberen bent (en wat niet).
- Denk niet te ingewikkeld. Een experiment is om van te leren.
- Kies een onderwerp waar je zelf blij van wordt.
- Stel je groepje samen met mensen uit verschillende domeinen.

Hoe begin je met experimenteren?

- Kijk kritisch naar de gekozen opzet:
Voor welk probleem is, of kan dit een oplossing zijn?
Op welke vraag geeft het experiment antwoord?
Hoe draagt dit experiment bij aan de geformuleerde ambities van de proeftuin?
- Bedenk hoe dit concreet gemaakt kan worden:
Wie of wat hebben jullie nodig? Tijd, evt. geld of materialen.
- Bepaal vooraf hoe jullie gaan meten of het experiment werkt en wat het oplevert.
- Aan de slag! Experimenteren is vooral DOEN!

Inspiratie: van casusbespreking naar structureel uitvoeringsoverleg

In de proeftuin gemeente Oude IJsselstreek startte een experiment: regelmatig casusoverleg tussen huisarts, wijkverpleegkundige, Wmo-consulent en sociaal werker van de welzijnsorganisatie.

Kim Hanselman, wijkverpleegkundige, gemeente Oude IJsselstreek:

‘Eigenlijk werkte ik met iedereen wel eens samen, alleen is het contact door de proeftuin sterk geïntensiveerd. Eerst had je losse overleggen – de ene keer met alleen huisartsen, dan weer met de gemeente. Dankzij het uitvoeringsoverleg vanuit de proeftuin werk je integraal samen en sparren we veel meer. Dat komt ook omdat je vanuit casuïstiek werkt. Die casussen zijn anoniem, maar je herkent er wel elementen in: ja, dat heb ik ook weleens gehad en zus en zo opgelost. Ontzettend leerzaam. En voordat een situatie dreigt te escaleren, kan een proeftuinprofessional ook ‘echt in de casus’ instappen. Dan trek je voor die cliënt verder samen op. Mijn grootste eyeopener was de meerwaarde van een sociaal werker. Ik dacht altijd dat ik wel redelijk zicht had op het sociale domein en wat er zich ‘achter de voordeur’ afspeelt, maar je kunt zo veel meer voor iemand betekenen.’

Het samen bespreken van casussen werkte voor alle deelnemers verhelderend en inspirerend. Er was veel herkenning in de geschetste problematiek en samen sparend kwamen ze tot betere oplossingen dan voorheen. De deelnemers vonden het casusoverleg zó nuttig en leerzaam, dat het experiment werd omgezet in een structureel overleg.

Meer informatie

Lees het artikel [Het belang van experimenteren in lokale proeftuinen](#)

[Wat zijn proeftuinen?](#) | www.agora.nl/lokale-projecten/ | [10 ingrediënten voor een succesvolle proeftuin](#)

